

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/194/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514204807
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514204807.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35697270, so sídlom Metodova 8, Bratislava právne zastúpeného: Bobák, Bollová a spol., s. r.o., IČO: 35855673, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi: X. S., nar. X.XX.XXXX, bytom J. XX, občan SR v konaní o zaplatenie 1329,45 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi sumu vo výške 432,45 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 432,45 eur od 10.9.2014 do zaplatenia a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.9.2014 domáhal, aby súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 1329,45 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1329,45 eur od 26.4.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Svoj návrh odôvodňoval tým, že s odporcom uzavrel zmluvu č. A6639332, zmluvu č. A4184236 a zmluvu č. A4383303, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky, v zmysle ktorej navrhovateľ zapožičal odporcovi SIM karty, ktoré umožňovali odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom a k SIM kartám bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX. Poukazoval na to, že v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní jeho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 897,- eur z dôvodu, že ustanovenie dodatku, v

.ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom Krajského súdu Prešov vo veci sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Odvolávajúc sa na súlad so zákonom sa navrhovateľ podaným návrhom domáha nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá mala vzniknúť navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón Nokia Lumia 800 vo výške 270,- eur, Nokia C5-03 vo výške 141,- eur a Samsung Galaxy SIII blue vo výške 486,- eur. Výšku škody vyčíslil tak, že predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, čo predstavuje podľa navrhovateľa jeho škodu, ktorú mu odporca spôsobil tým, že získal mobilné telefóny za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a

následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Tvrdil, že zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť a to zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky nespľnil. Malo ísť o preventívny a uhradovací nástroj pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcom. Ďalej tvrdil, že odporca si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilný telefón je jej predávaný za cenu, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Navrhovateľ tvrdil, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 432,45 eur, vyfakturovaných v období 12/2012 - 02/2013. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 11.4.2013 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ho na úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Nárok na zaplatenie úroku z omeškania si uplatňoval odvolávajúc sa na Všeobecné podmienky, na čl. 11, bod. 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 26.4.2013.

Odporca sa k návrhu, ktorý mu bol spolu s prílohami do vlastných rúk doručený dňa 19.1.2015 v priebehu konania nevyjadril

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 10.8.2015, na ktoré sa navrhovateľ a jeho právny zástupca, odporca nedostavili. Svoju neúčast' ani jeden neospravedlnili, ani nežiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. V súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. tak súd vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a odporcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd sa oboznámil so žalobou a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 27.11.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A6639332 (ďalej len „zmluva o pripojení“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „všeobecné zmluvné podmienky“). Toho istého dňa navrhovateľ uzavrel so odporcom aj Dodatok k zmluve o pripojení č. A6639332.

Dňa 30.12.2008 uzavreli účastníci konania aj Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A4184236 (ďalej len „zmluva o pripojení“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj všeobecné zmluvné podmienky a dňa 28.6.2011 uzavreli Dodatok k zmluve o pripojení č. A4184236.

Dňa 30.5.2009 uzavreli účastníci konania aj Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A4383303 (ďalej len „zmluva o pripojení“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj všeobecné zmluvné podmienky a dňa 2.8.2012 uzavreli Dodatok k zmluve o pripojení č. A4383303.

V zmysle predmetných zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM karty, ktoré mu umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom.

Dodatkom k zmluve o pripojení č. A6639332 navrhovateľ odpredal odporcovi koncové telekomunikačné zariadenie Nokia Lumia 800 so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 80,- eur, pričom jeho bežná maloobchodná cena bola vo výške 350,- eur.

Dodatkom k zmluve o pripojení č. A4184236 navrhovateľ odpredal odporcovi koncové telekomunikačné zariadenie Nokia C5-03 so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 39,- eur, pričom jeho bežná maloobchodná cena bola vo výške 190,- eur.

Dodatkom k zmluve o pripojení č. A4184236 navrhovateľ odpredal odporcovi koncové telekomunikačné zariadenie Samsung Galaxy S III blue so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 79,- eur, pričom jeho bežná maloobchodná cena bola vo výške 565,- eur.

Odporca v týchto dodatkoch vyhlásil, že si je vedomý toho, že navrhovateľom poskytnutá zľava je mu poskytnutá len z dôvodu, že sa zaviazal užívať služby po dohodnutú dobu, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo podniku vznik škody minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu.

Z predmetných dodatkov ďalej vyplýva, že ak odporca počas doby viazanosti poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu podľa zmlúv o pripojení v znení jej dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez porušenia Služby prostredníctvom SIM karty alebo poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy alebo jej dodatku pred uplynutím doby viazanosti, bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu dodatku alebo zmluvy, je povinná uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 270,- eur, resp. 141,- eur, resp. 486,- eur. Zmluvná pokuta predstavovala rozdiel medzi bežnou maloobchodnou cenou koncového telekomunikačného zariadenia bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH a kúpnu cenu, za ktorú podnik predal koncové telekomunikačné zariadenie žalovanej s DPH. Z faktúr č. 5187970591 zo dňa 15.12.2012, č. 5187981692 zo dňa 15.12.2012, č. 5187970591 zo dňa 15.12.2012, č. 5195136258 zo dňa 15.1.2013, č. 519527195 zo dňa 15.1.2013, č. 519537658 zo dňa 15.1.2013, č. 5195136258 zo dňa 15.2.2013, č. 5195141993 zo dňa 15.2.2013 bolo zistené, že navrhovateľ nimi odporcovi titulom ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vyúčtoval sumu 531,77 eur. Podaným návrhom si navrhovateľ uplatnil 432,45 eur, čo predstavuje odporcov dlh za nezaplatené poskytnuté služby za obdobie 12/2012 až 2/2013. Nezaplatením faktúr riadne a včas porušil zmluvné povinnosti. Žalobca si tak uplatnil náhradu škody, ktorá mu vznikla v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny koncového telekomunikačného zariadenia vo výške 897,- eur. Žalobcom žalobou uplatnený

.nárok vo výške 1329,45 eur predstavuje cenu za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 432,45 eur a nárok na náhradu škody vo výške 897,- eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 11.4.2013 vyzval žalovanú na zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby v sume 432,45 eur, na zaplatenie zmluvnej pokuty/náhrady škody v sume 897,- eur a na zaplatenie poplatku za mimosúdne vymáhanie v sume 106,36 eur najneskôr do 25.4.2013.

Predmetom konania je nárok žalobcu vyplývajúci Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6639332 zo dňa 27.11.2012 a z jej Dodatku, Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A4184236 zo dňa 30.12.2008 a jej Dodatku zo dňa 28.6.2011 a Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A4383303 zo dňa 30.5.2009 a jej Dodatok zo dňa 2.8.2012 uzavretej s odporcom ako fyzickou osobou - nepodnikateľom, ktorá je upravená v zákone č. 610/2003 a v zákone č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom svojím charakterom ide o zmluvu spotrebiteľskú.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických telekomunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 12 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických telekomunikáciách, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách účinným do dňa 31.10.2011, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách účinným do dňa 31.10.2011 podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách účinným do dňa 31.10.2011, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia

Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania nemal pochybnosti o tom, že hoci navrhovateľ svoju povinnosť vyplývajúcu mu z uzavretých zmlúv o pripojení splnil, poskytol odporcovi v zmluvách dohodnuté telekomunikačné služby, za čo mu vyúčtoval cenu špecifikovanú vo vystavených faktúrach. Spolu cena odporcom využitých a vyúčtovaných služieb a poplatkov za obdobie mesiacov 12/2012 až 2/2013, tak ako to vyplýva z obsahu faktúr predložených navrhovateľom ako aj z podaného návrhu bola vo výške 432,45 eur. Cena služieb nebola odporcom uhradená. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenia, že odporca nesplnil v celom rozsahu svoju povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cenu za poskytnuté služby, a to ani ku dňu vyhlásenia rozsudku, preto súd návrhu v časti o zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 432,45 eur vyhovel a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súd po vykonanom dokazovaní tiež zamietol návrh v časti navrhovateľom uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 897,- eur.

Z návrhu je zrejmé, že navrhovateľ po tom ako sú mu zamietané návrhy o zaplatenie zmluvných pokút z dôvodu, že predmetné zmluvné ustanovenia (o dojednaní zmluvnej pokuty) boli súdmi vyhlásené za neprípustné pre ich neprijateľnosť, a že vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť navrhovateľa zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút pristúpil k zmene pri uplatňovaní svojich nárokov tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvných pokút, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných mobilných telefónov a ich akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel pri navrhovateľom odpredaných mobilných telefónov 897,- eur a tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu vzniknutú porušením povinnosti odporcu.

Zo skutkového vymedzenia navrhovateľom uplatneného nároku na náhradu škody vyplýva, že zaplatenia škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby a povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladmi vzniku, tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti, sú protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, zavinenie. Aj porušenie kontraktuálnej povinnosti je porušením právnej povinnosti a môže založiť zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Odporca bez pochyb porušil svoju povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, keď nezaplatil cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované vyššie uvedenými faktúrami. Navrhovateľ však uvádza, že škoda mu vznikla v dôsledku porušenia jednak povinnosti platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby a jednak povinnosti odporcu

.zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Navrhovateľ však nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 mesiacov a táto skutočnosť nevyplýva ani z predložených listinných dôkazov.

Súd má za to, že spôsob ukončenia zmlúv o pripojení v znení ich dodatkov je uvedený všeobecných zmluvných podmienkach v čl. 4 - Doba platnosti a ukončenie Zmluvy. Podľa bodu 4.1 všeobecných zmluvných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka. V prejednávanej veci navrhovateľ nepreukázal, že by došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania jedným zo spôsobov uvedených v citovanom článku všeobecných zmluvných podmienok a ak k nemu došlo, či tomu tak bolo pred ukončením doby viazanosti. Platné ukončenie zmluvy zo strany odporcu s navrhovateľom tiež preukázané nebolo, a teda odporca splnil svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov, čím nie je daný predpoklad protiprávneho úkonu.

Navrhovateľ tvrdil, že mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti odporcu platiť riadne včas cenu za poskytnuté služby navrhovateľom po celú dobu viazanosti. Podľa názoru súdu porušenie povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby nevedlo k vzniku škody, nakoľko stanovenie ceny mobilného telefónu má vzťah k zvolenému a poskytovanému programu služieb, keď zmluvy o pripojení sú jasné a určité v základných náležitostiach vrátane kúpnej ceny mobilného telefónu. Zo zmlúv o pripojení vrátane ich dodatkov, ani zo všeobecných zmluvných podmienok, totiž nevyplýva povinnosť odporcu vrátiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu, ak odporca poruší svoje zmluvné povinnosti, rovnako nie je poskytnutie zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu viazané zo strany navrhovateľa na žiadnu podmienku, ktorá by mala rozvázovací charakter vo vzťahu k dohode o kúpnej cene. Tým, že účastníci uzavreli o kúpe konkrétneho mobilného telefónu zmluvu, tak pre túto konkrétnu kúpu je smerodajná jedine dohodnutá kúpna cena a žiadna iná. Odporca ako kupujúci nemohol spôsobiť navrhovateľovi ako predávajúcemu škodu počítanú z hodnoty mobilného telefónu svojim ďalším spávaním, nakoľko navrhovateľ mal právo na zaplatenie len kúpnej ceny podľa základného zmluvného dojednania. Rovnako podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu, tak nie je následkom (tvrdeného ale z časti nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania (ich myšlienkového a rozhodovacieho procesu) v rámci zmluvnej voľnosti. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľom tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody - kauzálny nexus, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezaplatenia ceny za poskytnuté služby a nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody), by nebol tento protiprávny úkon,

.ale uzavretie kúpnej zmluvy s žalovanou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o pripojení riadená a ovplyvnená, teda, že poskytol odporcovi zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu z dôvodu, že sa zaviazal platiť mu za služby počas celej doby viazanosti, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv, ani s ním právne nesúvisí. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, ktorú zľavu si pri uzatvorení dodatkov s odporcom dojednal, nie je následkom porušenia povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Pre prípad, že by súd mal preukázané splnenie vyššie uvedených predpokladov vzniku škody, musel by v danom prípade konštatovať, že navrhovateľ v konaní dostatočne nepreukázal výšku uplatňovanej škody v sume 897,- eur. Škoda podľa tvrdenia navrhovateľa mala predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou koncového telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, za ktorú bol odporcovi skutočne odpredaný. Toto tvrdenie navrhovateľa však nie je dostatočný objektívny dôkaz spôsobilý preukázať skutočnú výšku škody.

Ako už bolo uvedené, povinnosťou odporcu teda bolo zaplatiť navrhovateľovi za poskytnuté služby cenu tak ako bola vyúčtovaná vo vystavených faktúrach a to v lehote ich splatnosti, keďže odporca si túto svoju povinnosť nesplnil dostal sa do omeškania. Je nepochybné, že odporca sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 432,45 eur, a preto navrhovateľ má nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy. Súd priznal navrhovateľovi podľa ustanovenia §517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením §3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. nie tak, ako si ho navrhovateľ uplatňoval, ale až odo dňa podania návrhu, teda odo dňa 10.9.2014, nakoľko súd nemal preukázané doručenie pokusu o pokonávku odporcovi. Súd teda priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 432,45 eur od 10.9.2014 do zaplatenia. Súd v prevyšujúcej časti návrhom uplatnený nárok navrhovateľa na úrok z omeškania zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 432,35 eur s príslušenstvom, v ktorej bolo návrhu vyhovené. V časti o zaplatenie sumy 897,- eur s príslušenstvom bol navrhovateľ neúspešný, keďže v tejto časti bol návrh zamietnutý. V tejto časti bol vzhľadom na vyššie uvedené úspešný žalovaný.

Navrhovateľ bol teda úspešný v 32,52 % a odporca v 67,48 %. Po odpočítaní od úspechu navrhovateľa v rozsahu 32,52 % úspech odporcu v rozsahu 67,48 %, t.j. neúspech navrhovateľa čistý úspech odporcu je 34,96 %. Odporcovi tak vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 34,96 %, keďže si návrh na náhradu trov konania v priebehu konania nepodal, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Súd nepriznal náhradu trov konania ani navrhovateľovi, nakoľko tento bol v konaní neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia